

Бојан Ж. Босиљчић аутор књиге о Холиводу виђеном кроз криво огледало

Бојан Ж. Босиљчић са Џорџом Камеруном

Књигом „Булевар сумрака“ завршено је поглавље моје холивудске трилогије, започете „Оскар“ - каже за „Глас“ Бојан Ж. Босиљчић, публициста и филмски критичар, сарадник Канадског института за филм, поводом своје нове књиге „Булевар сумрака“ недавно објављене у издању „Стубова културе“. Некадашњи сарадник сарајевског „Форума“ у којем је, како каже, ширио филмске видике са Емиром Кустурицом, Николом Стојановићем, Батом Ченгићем, Ђиrom Мандићем... Босиљчић се, изашавши из ратног Сарајева, нашао на маршрути: Суботица - Београд - Отава - Холивуд. Од 1995. живи у Канади где као слободни новинар пише за канадске и српске новине.

За књигу „Оскар је крив за све“, објављену 1995. године, кажете да је била последњи опроштај са изгубљеним градом - Сарајевом?

- Тада нисам ни слутио да ће то бити почетак новог раздобља у мом животу које ће ме на крају довести тамо где сви филмски путеви воде. Цео пут од Сарајева до Холивуда заиста је као пут од сна до јаве. Уосталом, сам излазак из сарајевског пакла био је узбудљивији од многих холивудских филмова: изашао сам у пртљажнику аутомобила... Види-

Американци не умеју да сањају

Излазак из Сарајева узбудљивији од филма.
Са Џеком Николсоном у реду за јело

те, ни хепиенди се не дешавају само у филмовима. Потребно је само веровати у чуда.

„Булевар сумрака“ је књига утемељена на познавању функционисања филмске машинерије, али и на искуству које Вам је омогућно боравак тамо. Поред тога што демистификујете, ви и детронизујете Холивуд?

- У Америци нема места за снове и уметничке трептаје душе. Тамо се све врти око и због новца, у којег једино и верују. У то да Американци не умеју да сањају уверио се и Кустурица. Ово је, дакле, књига о огледалу Америке - Холивуду за који је најбоља илустрација чест мото

из његових филмова: „Покажи ми новац“.

Кажете да је Холивуд заинтересован искључиво за филмове који третирају догађаје „веће од живота“?

- Само филмови који имају специјалне ефекте и дигиталну продукцију, раскошну сценографију, и, наравно, велике глумачке звезде, пуне биоскопске дворане, креирајући при том укус публике коју више од 60 одсто чине млађи од 18 година.

У разговору са Атомом Егојаном, канадског редитеља питате да ли ће, с обзиром на недавни пристанак, снимањем

Стоун, Томом Крузом, а не оне „мале“ филмове који говоре о отуђењу, маргинализацији, трагању за властитим идентитетом... Холивуд им нуди бекство од њихових сопствених проблема, од њих самих, од стварности. Кустуричин „Андерграунд“ стигао је у англофонски део Канаде са две и по године закашњења. Естетика или политика? Или, вероватно, и једно и друго.

Присуствовали сте и доделама Оскара. Какви су Ваши утисци, какав је Холивуд из непосредне близине?

- Све је то на мене деловало ослобађајуће. Читав систем заснива се на могућности односно немогућности уласка у њега. Сви они људи који вриште док звезде улазе, вриште јер немају приступ звездама. За време ручка за новинаре ослобађајуће је било гледати Дастина Хофмана, Џека Николсона, Ким Бејсинџер... како стоје у реду за јело. Нису били ни импресивни ни гламурозни као на екрану.

Да ли је откривање друге стране Холивуда и за вас значило губитак једног сна, да ли сте кроз то растржење на неки начин и одрасли?

- Дуго сам био опчињен. Немам ни данас ништа против Холивуда. Моја књига само провокативно поставља питање да ли тај филмски диносаурус корача булеваром свога сумрака. Есејима и разговорима са продуцентима, глумцима, редитељима, она покушава да проговори о Холивуду као „огољеном“ граду, а не гламурозном Холивудленду. Отуда у њој горко-иронична црта човека који на њега гледа у кривом огледалу.

Д. ВУКОВИЋ

Све је
само
новац